

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3127/2024. (III. 22.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria 6/2013. Polgári jogegységi határozata és az 1/2016. Polgári jogegységi határozata, valamint a Kúria Gfv.III.30.316/2022/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselő útján (dr. Pesta János ügyvéd) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése, 27. § (1) bekezdése és 37. § (2) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyben kérte a Kúria 6/2013. Polgári jogegységi határozata és 1/2016. Polgári jogegységi határozata, továbbá a Kúria Gfv.III.30.316/2022/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását, és a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.444/2021/9. számú, valamint a Kecskeméti Törvényszék 5.P.20.355/2021/27. számú ítéletére kiterjedő megsemmisítését.
- [2] 1.1. A megelőző peres eljárásban megállapított tényállás szerint az indítványozó, aki az eljárásban felperesként vett részt, 2006. március 31-től fiókvezetőként dolgozott az alperes egyik bankfiókjában, és így kötött egy korábbi, lakásvásárlásra felvett kölcsöntartozása kiváltására és lakásfelújításra kölcsönszerződéseket az alperessel.
- [3] Az indítványozó keresetében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy az alperessel kötött 2006. szeptember 4-i kölcsönszerződések, valamint a 2006. szeptember 6-i közjegyzői okiratba foglalt tartozáselismerő és egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozat megjelölt rendelkezései (Általános Rész 1.2. pont számozatlan második mondata, 4.5. pont, 2. pont) nem váltak a szerződés, illetve a közjegyzői okirat részévé, mivel a szerződések és a nyilatkozat nem tartozik a 2014. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: DH1 tv.) és a 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH2 tv.) hatálya alá. Másodlagosan kérte az alperest kötelezni a szerződések részévé nem vált, illetve érvénytelen rendelkezések mellőzésével tájékoztatás, teljes elszámolás adására a törlesztőrészek összegéről és számáról. Harmadlagos keresetében annak megállapítását kérte, hogy a kölcsönszerződések és a közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozat keresetlevélben megjelölt rendelkezései elsősorban jogszabályba ütközés, másodsorban tisztességtelenségük, harmadsorban uzsorás jellegük miatt semmiek. Az érvénytelenség jogkövetkezményeként kérte a szerződések érvényessé nyilvánítását és annak megállapítását, hogy 3 000 000 forint tőke és az után 1 677 840 forint, valamint 2 622 274 forint tőke és az után 1 466 585 forint jegybanki alapkamatnak megfelelő ügyleti kamat fizetésére köteles.
- [4] A Kecskeméti Törvényszék mint elsőfokú bíróság az 5.P.20.355/2021/27. számú ítéletében megállapította, hogy a peres felek között 2006. szeptember 4-én kelt, JDA-40027635 szerződésszámú, a 2006. szeptember 4-én kelt, JDG-40027637 szerződésszámú kölcsönszerződés, és a 2006. szeptember 6-án kelt, 5122/2456/2006. ügyszámú közjegyzői okiratba foglalt tartozást elismerő és egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozat Általános Rész 6. pontjának első francia bekezdésének azon része, hogy „a Bank jogosult jelen Kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondani és az Adós/Adóstárs(ak) Bankkal szemben fennálló valamennyi tartozását azonnal lejárttá tenni, ha az Adós/Adóstárs(ak), biztosítékot nyújtó fél bármely, jelen Kölcsönszerződésben, illetve a biztosítéki szerződésben foglalt kötelezettséget nem teljesíti(k)”, és az Általános Rész 9. pontjának második mondatának azon része, hogy „a jelen Kölcsönszerződésben nem szabályozott kérdésekben a Bank mindenkor hatályos Lakossági Üzletág szerződési Feltételeinek vonatkozó rendelkezései az irányadók” érvénytelenek. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Az elsőfokú bíróság az indítványozó előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése és az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezése iránti kérelmét elutasította.
- [5] A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Pf.II.20.444/2021/9. számú ítéletével az elsőfokú ítéletnek a nem fellebbezett részét nem érintette, megfellebbezett rendelkezéseinek a peres felek között 2006. szeptember 4-én létrejött JDA-40027635 és JDG-40027637 számú kölcsönszerződés és a 2006. szeptember 6-án kelt 5122/2456/2006. számú közjegyzői okiratba foglalt tartozáselismerő és egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozat Általános Rész 6. pontjának első francia bekezdésében és az Általános Rész 9. pontja második mondatában

rögzített szerződési feltételek érvénytelenségét megállapító rendelkezéseit hatályon kívül helyezte, és az e szerződési feltételek érvénytelenségének megállapítására vonatkozó keresetváltoztatást érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Az indítványozó előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére irányuló kérelmét elutasította.

- [6] A Kúria a Gfv.III.30.316/2022/8. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Az indítványozó előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kérelmét elutasította. Ez utóbbi rendelkezésének indokai körében a Kúria rámutatott, hogy a felülvizsgálati kérelem érvelésétől eltérően az árfolyamkockázat és az árfolyamrész egymástól különböző és jól elhatárolható fogalmak, amelyeket mind a hazai joggyakorlat, mind az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) ítélkezési gyakorlata következetesen alkalmaz. Ezen felül a Kúria utalt arra is, hogy az EUB az OTP Bank Nyrt. és OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt. kontra IlyésTeréz és Kiss Emil (C-51/17), ECLI:EU:C:2018:750 számú ítéletében (a továbbiakban: C-51/17. számú ítélet) további értelmezést nem igénylő tartalommal állást foglalt már az árfolyamkockázat és az árfolyamrész tisztességtelensége vizsgálatának további lehetőségéről is a DH törvények hatálya alá eső szerződések esetén.
- [7] A Kúria az ügy érdemében mindenekelőtt arra utalt, hogy devizaalapú kölcsönszerződések érvényességét a törlesztőrészletek meghatározottsága szempontjából már több jogegységi határozatában vizsgálta: iránymutatást adott a 6/2013. PJE jogegységi határozaton túl az 1/2016. PJE jogegységi határozatban is. A devizaalapú kölcsön lényegéből, vagyis abból következően, hogy az adós tartozása devizában keletkezik és így kerül megállapításra, a kölcsön folyósítása és törlesztése pedig egyaránt forintban történik, az adós forintban teljesítendő fizetési kötelezettsége a forint erősödésétől, gyengülésétől függ. A devizaalapú kölcsönszerződés jellege – a kirovó és a lerovó pénznem eltérése és ebből adódó lényege – nem zárja ki ugyanakkor a törlesztés összegének meghatározottságát a szerződéskötés időpontjában. A devizaalapú kölcsöntartozás éppolyan egyértelműen meghatározott, mint az effektivitási kikötéssel ellátott devizakölcsön. Az adós tartozása mindkét esetben a szerződéskötés időpontjában egyértelműen rögzül a kirovó pénznemben meghatározott összegben. A kirovó és a lerovó pénznem eltéréseiből ugyanakkor szükségszerűen fakad, hogy a szerződéskötés időpontjában nem lehet megmondani, hogy a lerovás (szerződéskötéskor nem is szükségszerűen ismert) pénznemből mennyit kell adni ahhoz, hogy az adós teljesítsen. Ez azonban a kirótt tartozás egyértelmű meghatározottságát nem érinti (6/2013. PJE jogegységi határozat indokolás III/1. pont).
- [8] A Kúria hangsúlyozta azt is, hogy megfelel a devizaalapú kölcsönszerződés a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: régi Hpt.) 213. § (1) bekezdés e) pontjában írtaknak, ha rögzíti a törlesztőrészletek számát, azok pontos száma, vagy a futamidő és a törlesztés gyakorisága megadásával, meghatározza a törlesztőrészletek összegét a számítás módja és az ehhez szükséges adatok egyértelmű megadásával, továbbá tartalmazza a törlesztési időpontokat, vagyis az egyes törlesztő részletek esedékességét, akár annak naptárszerű megjelölésével, akár annak más, egyértelmű meghatározásával (pl. míg az első törlesztő részlet a folyósítást követő napon esedékes, addig a további törlesztő részletek havonta, az első törlesztés napjának megfelelő naptári napon esedékesek; kiszámítható a törlesztő részletek esedékessége akkor is, ha a szerződés azt tartalmazza, hogy az adós minden hónap 5. munkanapján köteles teljesíteni). Nem érvényességi kelléke a szerződésnek, hogy tételesen tartalmazza a törlesztőrészletek összegét akár a kirovó, akár a lerovó pénznemben, mint ahogy az sem, hogy dátumszerűen rögzítse az irányadó átszámítási időpontot. Kiszámíthatónak minősül a törlesztőrészletek összege, ha az az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában pontosan meghatározható (1/2016. PJE jogegységi határozat, indokolás IV/2. pont).
- [9] A Kúria megállapította, hogy az előzőekben ismertetett elvárás teljesül a perbeli kölcsönszerződések alapján mind az első kamatperiódussal érintett időszakra, mind pedig az azt követő, a tőkét és a mindenkor hatályos kamatot annuitásos törlesztéssel teljesítendő hátralévő törlesztési időszakra a kölcsönszerződések Különös Rész 2.b.) és az Általános Rész 4. pontjában írtak egybevetésével, ahogy azt az elsőfokú ítélet helytálló indokolással levezette. Amennyiben a kölcsönszerződéses konstrukció változó elemet tartalmaz, legyen az akár az ügyleti kamat, avagy az irányadó átszámítási árfolyam, amely a szerződéskötéskor még nem ismert, emiatt nem számítható, a szerződés feltételrendszerének a kiszámíthatóságot kell biztosítania.
- [10] A Kúria a felülvizsgálati kérelem további, az árfolyamrész, illetve az árfolyamkockázat kérdését érintő hivatkozása kapcsán rámutatott, hogy a Kúria ítélkezési gyakorlatából nem csak az árfolyamrész és az árfolyamkockázat mibenléte, de az is egyértelmű, hogy a Kúria az árfolyamkockázat viselését a fogyasztóra telepítő szerződéses feltétel tisztességtelenségét mindig vizsgálhatónak tekintette (2/2014. PJE jogegységi határozat 1., 3. pontok). A Kúria rámutatott, hogy a felülvizsgálati kérelem pontatlan fogalomhasználatától és hibás gondolatmenetétől eltérően az árfolyamrész és az árfolyamkockázat nem azonos jogi fogalmak: az árfolyamrész a különmemű – a kölcsön folyósítására a vételi, a törlesztésre pedig az eladási – árfolyamok alkalmazását előíró szerződéses feltétel (2/2014. PJE jogegységi határozat 3. pont), míg az árfolyamkockázat a kirovó pénznem (deviza) és a lerovó pénznem (forint) eltéréseiből adódó szükségképpen és automatikus következmény, a devizaalapú kölcsönszer-

zódések jellegéből következik (6/2013. PJE jogegységi határozat, 2/2014. PJE jogegységi határozat; EUB C-51/17. számú ítélet). A Kúria hangsúlyozta, hogy az indítványozó felülvizsgálati kérelmében megjelenő helytelen értelmezés az árfolyamkockázat és az árfolyamrész közti különbség felismerésének hiányából fakadt, és döntően ez vezetett részéről az EUB C-51/17. számú ítéletében foglaltak téves értelmezéséhez is.

- [11] A Kúria utalt továbbá arra is, hogy a DH1 tv. és a DH2 tv. eredményeként a jogalkotó a törvények hatálya alá tartozó fogyasztói kölcsönszerződések árfolyamrész alkalmazását előíró szerződéses feltételei tisztességtelenségét megszüntette, ezért annak érvénytelensége a továbbiakban perben nem vizsgálható. Az érintett feltétel semmisségének kimondása mellett olyan feltételt léptetett az árfolyamrészről szóló feltétel helyébe, amely a szerződő felek között a Magyar Nemzeti Bank által meghatározott, az esedékesség időpontjában jegyzett árfolyam alkalmazását írja elő. A jogszabály erejénél fogva kötelezően így módosult, az árfolyamrész alkalmazását előíró feltételt érintő szerződéses tartalom és az árfolyamkockázat viselését előíró szerződéses feltétel elhatárolásával foglalt állást az EUB is a C-51/17. számú ítéletében a két feltétel tisztességtelensége további vizsgálhatóságáról, ahogy azt a Kúria korábban a Gfv.VII.30.391/2020/2. számú határozatában már levezette.
- [12] A Kúria a fentiek mellett hangsúlyozta azt is, hogy az EUB az árfolyamrész alkalmazását előíró szerződéses feltételt érintően kimondta, hogy a fogyasztói irányelv 1. cikk (2) bekezdésének helyes értelmezése szerint nem terjed ki a fogyasztói irányelv hatálya a kötelező érvényű nemzeti jogszabályi rendelkezéseket tükröző azon feltételekre, amelyek a kölcsönszerződés fogyasztóval történő megkötését követően váltak a szerződés részévé, és amelyek arra irányulnak, hogy a nemzeti bank által meghatározott árfolyamot előírva más szabályt léptessenek a szerződés valamely semmis feltétele helyébe (C-51/17. ítélet 62., 69., 70., 81. bekezdései). Az árfolyamkockázati tartalom tisztességtelenségének vizsgálhatóságát illetően az EUB – ugyancsak egyértelmű tartalommal – világossá tette: az árfolyamkockázat fennállása a szóban forgó kölcsönszerződések jellegéből következik; az, hogy az árfolyamrész kizárt az irányelv hatálya alól, nem jelenti, hogy más szerződéses feltétel – mint például az, amely az árfolyamkockázatra vonatkozik – szintén ki lenne zárva az irányelv hatálya alól és ne lenne az irányelvhez mérten vizsgálható. Az árfolyamkockázatra vonatkozó feltétel tehát – a DH törvények vizsgált rendelkezése eredményeként – nincs kizárva az irányelv hatálya alól (C-51/17. ítélet 50., 65., 68., 70.).
- [13] A Kúria kiemelte ítéletében, hogy a felülvizsgálati kérelem állításának megfelelően a jogerős ítélet is tartalmazza a másodfokú bíróság következtetését arra, hogy a vizsgált okiratok és az azokban foglalt nyilatkozatok tartalma eltér, és hogy ebből következően a közjegyzői okirat kifogásolt része nem tekinthető a szerződő felek kölcsönös és egybehangzó akaratnyilatkozatának. A Kúria ugyanakkor hangsúlyozta, hogy a felülvizsgálati eljárásnak a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 275. § (2) bekezdésében foglalt korlátaira tekintettel – figyelemmel a régi Pp. 272. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra –, az indítványozónak a jogerős ítélet indokát nem ebben a számára kedvező tartalmat hordozó részében kellett volna sérelmeznie, hanem a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) megfelelő szabályára hivatkozással amiatt, hogy elmaradt az érvénytelenség alkalmazni kért jogkövetkezményének levonása. A Kúria ezzel összefüggésben ugyanakkor utalt arra is, hogy a közvetlen végrehajthatóság következménye – ahogy azt a Kúria korábban többek között az EBH 2018.G.I. számon közzétett gazdasági elvi határozatában is kifejtette – nem a fél nyilatkozatából, hanem az irányadó jogszabályi környezetből következik. A végrehajtás közjegyzői okirat záradékolása útján, tehát a peres út igénybevétele nélküli elrendelését lehetővé tevő szabályozást pedig mind az Alkotmánybíróság, mind az EUB vizsgálta már: az Alkotmánybíróság 1423/B/2010. AB határozata és 1245/B/2011. AB határozata szerint nem alkotmányellenes, nem sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, és az EUB Erste Bank kontra Sugár Attila (C-32/14), ECLI:EU:C:2015:637 ügyben hozott határozata szerint nem összeegyeztethetetlen a fogyasztói irányelv fogyasztóvédelmi követelményeivel sem.
- [14] A Kúria végül megállapította, hogy a kereset alapjául megjelölt kölcsönszerződések – a jogerős ítélet ugyancsak helytálló következtetése szerint – nem léptek túl a devizaalapú kölcsönszerződéses konstrukció lényegén, ahogy azt a 6/2013. PJE jogegységi határozat is vizsgálta: az indítványozó által eltérően értelmezett szerződéses tartalom a felek megengedett megállapodása volt a régi Ptk. 200. § (1) bekezdése, 231. § (2) bekezdése szerint a lerovó pénznemtől eltérő kirovó pénznem alkalmazására, amiből önmagában nem következett egyik fél oldalán sem a szolgáltatásuk befektetési jellege.
- [15] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [16] 1.2. Az indítványozó álláspontja szerint az alkotmányjogi panasszal támadott jogegységi határozatok és bírói döntések sértik az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdése és 25. cikk (3) bekezdését.
- [17] Az indítványozó álláspontja szerint az ügyben a tisztességes eljáráshoz való jogból fakadó indokolt bírói döntéshez való joga sérült. Érvelése szerint a Kúria 6/2013. Polgári jogegységi határozatának III/1. pontja és 1/2016. Polgári jogegységi határozatának IV/2. b) pontja ellentétes irányutatást tartalmaz. Ennek következtében „a két

jogegységi határozatra alapított perbeli ítéletek indokolásai is elkerülhetetlenül önellentmondásosakká váltak”. Az indítványozó véleménye szerint ezáltal a támadott bírói döntések a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjával sem állnak összhangban.

- [18] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [19] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz benyújtására a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül van lehetőség. Az indítványozó jogi képviselője a Kúria ítéletét 2023. február 22-én vette át, míg az alkotmányjogi panaszát 2023. április 23-án nyújtotta be, ezért megállapítható, hogy az alkotmányjogi panasz határidőben került előterjesztésre.
- [20] 2.2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának a törvényi feltétele [Abtv. 26. § (1) bekezdés a) pont, 27. § (1) bekezdés a) pont, 52. § (1b) bekezdés b) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon.
- [21] Az indítványozó a támadott jogegységi határozatok és bírói döntések alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésével és 25. cikk (3) bekezdésével összefüggésben is állította. Az Alaptörvény e rendelkezései ugyanakkor nem tartalmaznak Alaptörvényben biztosított jogot, ezért az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseinek sérelmére alkotmányjogi panasz nem alapítható.
- [22] 2.3. Az Alkotmánybíróság ezt követően azt vizsgálta, hogy az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikke vonatkozásában megfelel-e az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott – a határozott kérelemre vonatkozó – törvényi feltételeknek.
- [23] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványnak az Abtv. 27. §-ára alapított része megfelel a törvényi feltételeknek, mert tartalmazza az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pont], az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérve az Alkotmánybíróság eljárását. Az indítványozó megjelölte továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntéseket [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény XXVIII. cikkének sérelmet szenvedett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítványozó bemutatta az Alaptörvény megsértettnek vélt rendelkezésével összefüggésben az állított alaptörvény-ellenesség indokait [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. Az indítványozó kifejezett kérelmet fogalmazott meg a bírói döntések megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [24] Nem felel meg ugyanakkor az indítvány az Abtv. 26. § (1) bekezdésére és 37. § (2) bekezdésére alapított részében a határozott kérelem törvényi feltételeinek, mert ebben a vonatkozásban az indítványozó a jogegységi határozatok alaptörvény-ellenességét pusztán állította, azonban a panasz nem tartalmazza „az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét” [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont], illetve az „indítványban foglalt kérelem részletes indokolását” [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont] [3058/2021. (II. 19.) AB végzés, Indokolás [26]].
- [25] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását [21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]]. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [26] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét a támadott bírói döntésekkel kapcsolatban azért állította, mert álláspontja szerint az eljáró bíróságok döntésének indokolása ellentmondásos annak következtében, hogy tévesen alkalmazták a Kúria 6/2013. és 1/2016. Polgári jogegységi határozatát.
- [27] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a hatalommegosztás rendszerében a többi állami szervnek a bíróságok jogértelmezését el kell ismernie [3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3014/2022. (I. 13.) AB végzés, Indokolás [27]]. A testület gyakorlata következetes abban, hogy „[a]z Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére van jogköre, a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára azonban már nem rendelkezik hatáskörrel” [3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]]. „Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-elle-

nességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [...]” {3137/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [9]}

- [28] Az indítványozó érvelésére tekintettel az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy szakjogi – így nem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó alkotmányossági – kérdésnek tekinti, hogy a 6/2013. és 1/2016. Polgári jogegységi határozatot a bíróságok helyesen alkalmazták-e. Az eljáró bíróságok döntéseiket az ügy érdemét érintően részletesen megindokolták, és az indítványozó valamennyi kereseti kérelme vonatkozásában indokát adták annak, hogy döntésüket mely jogszabály milyen rendelkezésére alapították. A Kúria fentiekben bemutatott döntésének indokolása részletes érvelést tartalmaz a tekintetben, hogy a deviza alapú kölcsönszerződések érvénytelenségével kapcsolatos ügyekben irányadó jogegységi határozatokban foglalt jogértelmezést a konkrét tényállás vonatkozásában miért tartotta irányadónak. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint: „Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [29] Az Alkotmánybíróság a fentiekben hivatkozott gyakorlatának megfelelően a jelen ügyben is azt állapította meg, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza valójában a bírósági eljárás felülbírálatára irányul. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványozó panasza nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdésekre vonatkozik, az eljáró bíróságok jogértelmezésének és jogalkalmazásának helytállóságát vitatja.
- [30] Mindezek alapján az indítványozó által az alkotmányjogi panaszban felvetett aggályok a támadott bírói döntés érdemi alkotmányossági vizsgálatát nem teszik lehetővé, mert az indítvány nem tartalmaz olyan érvet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [31] 4. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjában, valamint 29. §-ában írt befogadási kritériumoknak. Erre tekintettel az indítványt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2024. március 5.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/908/2023.

